

awansu mianowani najwyżej do VII stopnia służbowego, urzędnicy III kategorii — najwyżej do VIII stopnia służbowego.”;

3) w art. 19 w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) skreśla się wyrazy: „posiadanego stopnia służbowego”, a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „posiadanej grupy uposażenia”;

4) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Urzędnik, zajmujący stanowisko kierownicze I lub II kategorii, nie może bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej pełnić służby w okręgu, w którym znajduje się jego posiadłość ziemska, przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe.”;

5) art. 40 skreśla się;

6) w art. 41 w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) wyrazy: „wyższego stopnia służbowego” zastępuje się wyrazami: „wyższej grupy uposażenia”;

7) w art. 43 wyrazy: „zniesienia zawieszenia przyznać mu dodatku za wysługę lat, awansować go do wyższego stopnia służbowego” zastępuje się wyrazami: „zniesieniem zawieszenia awansować go do wyższej grupy uposażenia”;

8) art. 45, 47, 48 i 49 skreśla się;

9) w art. 52 ust. 1 w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) wyrazy: „posiadanego stopnia służbowego” zastępuje się wyrazami: „posiadanej grupy uposażenia”;

10) w art. 57 ust. 2 w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) wyrazy: „posiadanego stopnia służbowego” zastępuje się wyrazami: „posiadanej grupy uposażenia”;

11) w art. 77 p. 3 wyrazy: „stopnia służbowego o jeden lub dwa” zastępuje się wyrazami: „grupy uposażenia o jedną lub dwie”;

12) art. 80 otrzymuje brzmienie następujące:

„Obniżenie grupy uposażenia może nastąpić tylko w obrębie tej samej kategorii stanowisk służbowych.”;

13) w art. 92 ust. 2 w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) oraz w ust. 3 w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 606) wyrazy: „wyższego stopnia płacy” zastępuje się wyrazami: „wyższej grupy uposażenia”;

14) art. 110 skreśla się;

15) art. 112 otrzymuje brzmienie następujące: „Postanowienia art. 50 i 51 mają zastosowanie do funkcjonariuszów niższych”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Pol-

skiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami prawnymi i niniejszym rozporządzeniem, przy zastosowaniu nowej numeracji artykułów i powołań artykułów i ustępów.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow - Klukowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

662.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o służbie w Policji Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

TYTUŁ I.

Stosunek służbowy.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Stosunek służby w Policji Województwa Śląskiego ma charakter publiczno - prawny; może być zmieniony, zawieszony lub rozwiązany wyłącznie przy zastosowaniu przepisów prawa publicznego, a w szczególności postanowień rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Policja Województwa Śląskiego składa się z oficerów i szeregowych.

Oficerami Policji Województwa Śląskiego w porządku stopni są:

Inspektor,
Podinspektor,
Nadkomisarz,
Komisarz,
Podkomisarz,
Aspirant.

Szeregowymi Policji Województwa Śląskiego w porządku stopni są:

Starszy przodownik,
Przodownik,
Starszy posterunkowy,
Posterunkowy.

Art. 3. Stosunek służbowy oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego wiąże się z chwilą doręczenia pisma nominacyjnego.

Art. 4. Kandydaci na szeregowych Policji Województwa Śląskiego winni posiadać warunki następujące:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) nieskazitelną przeszłość,
- 3) wiek od 21 do 35 lat,
- 4) odpowiednie uzdolnienie fizyczne,
- 5) zdolność do działań prawnych,
- 6) odpowiednie uzdolnienie, biegłą znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, ukończenie co najmniej 4 klas szkoły powszechnej, udowodnione świadectwem, lub wykształcenie ogólne, odpowiadające poziomowi 4 klas szkoły powszechnej.

Stwierdzenie, czy kandydaci posiadają warunki wymienione w p. 6, a mianowicie odpowiednie uzdolnienie, znajomość języka polskiego, oraz — o ile nie posiadają świadectwa — wykształcenie, odpowiadające poziomowi 4 klas szkoły powszechnej, należy do komisji, składającej się z oficerów Policji Województwa Śląskiego, której skład ustala Wojewoda Śląski.

Postanowień p. 3 nie stosuje się do szeregowych, przechodzących bezpośrednio ze służby zawodowej w wojsku do służby w Policji Województwa Śląskiego.

Art. 5. Kandydaci na oficerów Policji Województwa Śląskiego winni:

- 1) posiadać warunki wymienione w art. 4 p. 1 — 5.

Warunek zawarty w art. 4 p. 3 nie stoi na przeszkodzie w mianowaniu oficerami Policji Województwa Śląskiego po przekroczeniu 35 lat życia tych kandydatów, którzy zajmowali stanowiska w policji, administracji ogólnej lub sądownictwie, albo jako oficerowie zawodowi przechodzą wprost ze służby czynnej w wojsku, lub ze stanu nieczynnego.

Inni kandydaci, którzy przekroczyli powyższą granicę wieku, mogą być mianowani oficerami Policji Województwa Śląskiego tylko w wyjątkowych przypadkach.

2) posiadać wykształcenie średnie ogólnokształcące lub zawodowe, zakończone przepisaniem

egzaminami, albo udowodnić, że posiadają nominację na oficera zawodowego w Wojsku Polskiem.

Art. 6. Nie mogą być przyjęte do Policji Województwa Śląskiego osoby, przeciwko którym toczy się postępowanie karno-sądowe o przestępstwo ścigane z urzędu lub postępowanie upadłościowe, albo też postępowanie o ubezwłasnowolnienie.

Przyjęcie do Policji Województwa Śląskiego kandydatów, wydalonych ze służby państwowej lub karanych sądownie, wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, mimo ustania niezdolności do zajmowania stanowisk w służbie państwowej w myśl ustaw karnych. Ograniczenia tego nie stosuje się do osób karanych za wykroczenia.

Osoby, karane za przestępstwa z chęci zysku, nie mogą być przyjmowane do Policji Województwa Śląskiego.

Art. 7. W przypadkach, w których małżonkowie, krewni wstępni i zstępni z urodzenia lub przysposobienia, krewni w linii bocznej do trzeciego oraz powinowaci do drugiego stopnia włącznie mają być funkcjonariuszami tego samego urzędu, do którego należą czynności kasowe, zarząd i dysponowanie materiałami gospodarczymi, albo prowadzenie rachunkowości lub kontroli, względnie mają pozostawać do siebie w stosunku bezpośredniego przełożonego i podwładnego w służbie — wymagane jest zezwolenie: a) Ministra Spraw Wewnętrznych, jeżeli chodzi o oficerów Policji Województwa Śląskiego i urzędników od IX st. sł. wzwyż; b) Wojewody Śląskiego, jeżeli chodzi o szeregowych Policji Województwa Śląskiego i urzędników do X st. sł. włącznie.

Art. 8. Przyjęcie na służbę w charakterze szeregowego Policji Województwa Śląskiego uzależnia się od zobowiązania się kandydata do czteroletniej służby w Policji Województwa Śląskiego.

Art. 9. Przyjęcie do służby w Policji Województwa Śląskiego w stopniu oficera następuje w drodze mianowania przez Ministra Spraw Wewnętrznych, w stopniu szeregowego w drodze mianowania przez Wojewodę Śląskiego lub z jego upoważnienia przez Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego.

Oficerowie Policji Województwa Śląskiego rozpoczynają służbę w stopniu aspiranta, z wyjątkiem kandydatów z akademickim wykształceniem prawniczym, zakończonym przepisaniem egzaminami, którzy rozpoczynają służbę w stopniu podkomisarza.

Szeregowi Policji Województwa Śląskiego rozpoczynają służbę w stopniu posterunkowego, z wyjątkiem podoficerów żandarmerji wojskowej, przechodzących do służby w Policji Województwa Śląskiego bezpośrednio z zawodowej służby wojskowej, których Wojewoda Śląski może przyjmować w wyższych stopniach.

Art. 10. Oficerowie, przechodzący do Policji Województwa Śląskiego bezpośrednio z zawodowej służby w wojsku, nie mogą być przyjmowani do służby w Policji Województwa Śląskiego w stopniach niższych, niż odpowiadające posiadanym w

wojsku. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z r. 1931 Nr. 5, poz. 27), wzajemny stosunek stopni wojskowych i policyjnych określa się na podstawie ustawy o uposażeniu.

Art. 11. W wyjątkowych przypadkach może nastąpić mianowanie kandydata na oficera Policji Województwa Śląskiego w stopniu wyższym, niż to przewidują art. 9 i 10.

Właściwymi do przyjęcia na służbę są w tych przypadkach władze wymienione w art. 37 ust. 2.

Art. 12. Objęcie służby następuje w dniu wyznaczonym w piśmie nominacyjnym.

Mianowany składa przed wymienionym w temże piśmie przełożonym policyjnym przysięgę w brzmieniu następującem:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na powierzonym mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma, władzy zwierzchniej Państwa Polskiego wierności dochować, obowiązki swoje spełniać sumiennie i gorliwie, rozkazy i polecenia swych władz wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować, przepisów prawa strzec pilnie, wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu. Tak mi Panie Boże dopomóż”.

Art. 13. W razie niezgłoszenia się w oznaczonym czasie, przyjęcie do służby (nominacja) traci ważność, o ile przyjęty w ciągu dni 15, licząc od dnia doręczenia nominacji, nie usprawiedliwi zwłoki.

Art. 14. Czas służby liczy się od dnia rzeczywistego jej objęcia (art. 12).

W razie bezpośredniego przejścia z innej służby państwowej cywilnej, jak również wojskowej, czas służby w Policji liczy się od dnia zwolnienia od poprzednich obowiązków służbowych.

Art. 15. Przełożona władza prowadzi dla każdego oficera i szeregowego Policji Województwa Śląskiego wykaz służbowy, który jest szczegółowym opisem przebiegu służby, a w szczególności zawiera dane, mające wpływ na wymiar uposażenia, pensji emerytalnej, oraz zaopatrzenia wdowiego i sierociego.

Wzór wykazu służbowego, jako też szczegółowe przepisy co do jego prowadzenia ustala Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Art. 16. Wszyscy oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego podlegają corocznie kwalifikacji.

W tym celu przełożeni policyjni poddają kwalifikacji podległych im oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego w porozumieniu z właściwą władzą administracji ogólnej, przyczem ocena kwalifikacyjna jest wpisywana do list. O ile ogólna roczna kwalifikacja jest ujemna (niedostateczna), na-

leży ją z urzędu podać do wiadomości oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego.

Oficer lub szeregowy, który w ciągu bezpośrednio po sobie następujących lat trzech otrzymał dwukrotnie niedostateczną ocenę kwalifikacyjną, winien być zwolniony ze służby przy zachowaniu nabytych praw emerytalnych.

Przepisy o sposobie kwalifikowania ustala rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Rozdział II.

Obowiązki.

Art. 17. Oficer i szeregowy Policji Województwa Śląskiego jest obywatelem, którego Państwo darzy specjalnem zaufaniem, powierzając mu obronę ładu, spokoju oraz bezpieczeństwa współobywateli.

Oficera i szeregowego Policji Województwa Śląskiego obowiązuje wierność wobec Rzeczypospolitej, posłuszeństwo wobec przełożonych, poszanowanie prawa, gorliwość, sumiennosc i bezstronność w wykonywaniu obowiązków.

Art. 18. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego obowiązani są zachować w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powzięli wiadomość dzięki swemu stanowisku służbowemu, lub dowiedzieli się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych bezpośrednio lub pośrednio, o ile sprawy takie uznano za poufne, lub gdy utrzymanie ich w tajemnicy wymaga dobro publiczne, albo inne względy służbowe.

Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec każdego, komu oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego nie są obowiązani donosić o tych sprawach służbowo. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie służby czynnej, jak też po przejściu w stan nieczynny i na emeryturę, oraz po rozwiązaniu stosunku służbowego z jakiegokolwiek powodu.

Od obowiązku zachowania tajemnicy może oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego zwolnić jego obecna lub ostatnio przełożona władza.

Kodeks postępowania karnego określa warunki i tryb zwolnienia od tajemnicy w postępowaniu karnem.

Art. 19. Oficer i szeregowy Policji Województwa Śląskiego obowiązany jest donieść natychmiast władzy przełożonej o każdej przeszkodzie do pełnienia służby. Władza może zażądać udowodnienia tej przeszkody, a w przypadku choroby poddać oficera i szeregowego Policji Województwa Śląskiego badaniu lekarskiemu.

Jeżeli nieobecność na służbie oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego wskutek choroby trwa dłużej niż rok, ma on być jednostronnem zarządzeniem władzy przeniesiony w stan spoczynku na zasadach, określonych w przepisach emerytalnych, a jeżeli nie nabył praw emerytalnych, to

stosunek służbowy z nim ma być rozwiązany z przyznaniem odprawy w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego uposażenia, jeżeli przesłużył mniej niż trzy lata w służbie policyjnej, a sześciomiesięcznego, jeżeli przesłużył trzy lata lub więcej.

Art. 20. Oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego nie wolno przyjmować żadnej posady ani stanowiska, ani też oddawać się takim zajęciom, których wykonanie stoi w sprzeczności z obowiązkami służbowymi, lub które mogą budzić wątpliwości co do bezstronnego i sumiennego wypełnienia obowiązków służbowych.

Art. 21. O ile oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego chciałby przyjąć jakiegokolwiek inne zajęcie uboczne, przynoszące mu korzyści materialne, którego wykonywanie nie stałoby w sprzeczności z postanowieniami poprzedniego artykułu, winien on uprzednio uzyskać na to zezwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych lub władzy przełożonej, przez niego upoważnionej.

Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego obowiązany jest zaniechać takich zajęć, które władza uznaje za niedopuszczalne w myśl powyższych postanowień.

Art. 22. O zajęciu samodzielnem żony oraz dzieci nieletnich, pozostających we wspólnem gospodarstwie domowem, winien oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego zawiadomić przełożoną władzę policyjną, która może sprzeciwić się wykonywaniu takiego zajęcia, o ile ono koliduje z godnością munduru policyjnego, albo z interesami służby.

Art. 23. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego nie mogą zawierać transakcyj gospodarczych z urzędami Policji Województwa Śląskiego.

Art. 24. Oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego nie wolno bez zezwolenia władzy przełożonej występować w charakterze rzeczoznawców w sprawach, pozostających w związku z ich zadaniami służbowymi.

Art. 25. Szeregowi Policji Województwa Śląskiego mogą być skoszarowani.

Pomieszczenia w koszarach są bezpłatne i nie są uważane za mieszkania służbowe, ani za mieszkania dostarczone w lokalach państwowych lub przez Państwo administrowanych, na zasadach ustalonych w przepisach o uposażeniu.

Oficerom Policji Województwa Śląskiego i nieskoszarowanym szeregowym władza przełożona może dostarczyć mieszkania w lokalach państwowych lub przez Państwo wynajętych, względnie administrowanych, na zasadach ustalonych w przepisach o uposażeniu.

W razie rozwiązania stosunku służbowego lub przeniesienia do innego działu zarządu państwowego, a także w razie przeniesienia służbowego do innej miejscowości, wymienieni lokatorzy obowiązani

są na żądanie ostatniej władzy przełożonej opróżnić otrzymany lokal w ciągu trzech miesięcy od dnia rozwiązania stosunku służbowego, albo przeniesienia. W przypadku przeniesienia w stan nieczynny (art. 58) termin ten liczy się od dnia rozwiązania stosunku służbowego w myśl art. 62. W razie niezastosowania się do wezwania w określonym terminie ostatnia władza przełożona uprawniona jest do opróżnienia lokalu przymusowo w drodze egzekucji administracyjnej.

Art. 26. O ile szczególne warunki służbowe tego wymagają, władza przełożona może zarządzić ograniczenie wydalania się oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego z siedziby albo rejonu służbowego.

Art. 27. Oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego wolno należeć do związków i stowarzyszeń tylko za zezwoleniem władzy przełożonej.

Art. 28. Dla zawarcia małżeństwa oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego obowiązani są otrzymać zezwolenie władzy przełożonej.

Warunki niezbędne dla otrzymania powyższego zezwolenia określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane dla Policji Państwowej.

Art. 29. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego są umundurowani z wyjątkiem tych rodzajów służby, co do których władza przełożona zarządzi pełnienie jej w ubraniu cywilnem. Zawieszonym w czynnościach służbowych i pozostającym w stanie nieczynnym może Wojewoda Śląski zabronić noszenia munduru.

Przepisy o umundurowaniu i uzbrojeniu Policji Województwa Śląskiego wydaje Minister Spraw Wewnętrznych.

Używanie umundurowania, zbliżonego wyglądem do umundurowania Policji Województwa Śląskiego, jest wzbronione. Termin wejścia w życie tego przepisu ustali Wojewoda Śląski w drodze rozporządzenia.

Art. 30. Szczegółowe obowiązki oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego oraz tryb postępowania służbowego określa instrukcja służbowa, wydana dla Policji Państwowej.

Rozdział III.

Prawa.

Art. 31. Oficer i szeregowy Policji Województwa Śląskiego jest urzędnikiem w rozumieniu ustaw karnych.

Art. 32. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego, którzy przesłużyli przynajmniej rok w służbie państwowej, mają prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, a mianowicie:

Oficerowie do lat ośmiu służby państwowej — przez cztery tygodnie, ponad osiem do szesnastu

lat — przez pięć tygodni, ponad szesnaście lat — przez sześć tygodni;

szeregowi do lat trzech — przez dwa tygodnie, ponad trzy do dziesięciu lat — przez trzy tygodnie, ponad dziesięć lat — przez cztery tygodnie.

Art. 33. Urlop dla wypoczynku można wstrzymać albo odwołać, o ile tego wymagają ważne względy służbowe.

Skoro jednak następnie służba na to pozwoli, należy umożliwić wykorzystanie urlopu jeszcze w tym samym roku kalendarzowym.

W przeciwnym razie należy to uwzględnić w miarę możliwości przy wymiarze urlopu wypoczynkowego w roku następnym.

Koszty podróży, spowodowane odwołaniem z urlopu, podlegają zwrotowi według norm ustalonych dla podróży służbowych.

Art. 34. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego mogą otrzymać urlop w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszący jednorazowo dni trzech; termin ten może być przedłużony tylko w wyjątkowych przypadkach. W razie przeniesienia służbowego do innej miejscowości oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego otrzymuje z urzędu urlop, którego czas trwania i tryb udzielania określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane dla Policji Państwowej.

Urlopy takie nie są wliczane do wymiaru urlopu wypoczynkowego.

Poza tem na prośbę oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego może mu być udzielony bezpłatny dłuższy urlop najwyżej do lat dwóch; czasu trwania tego urlopu nie wlicza się do służby czynnej. Władza może od tych warunków odstąpić w całości lub w części tylko wówczas, gdy udzielenie dłuższego urlopu pożądane jest z ważnych względów publicznych.

Art. 35. O urloпах wypoczynkowych oraz o urloпах nieprzenoszących jednorazowo siedmiu dni decydują przełożeni policyjni, przyczem co do urlopow kierowników jednostek wykonawczych wymagana jest zgoda właściwej władzy administracji ogólnej. O urloпах innych decyduje Wojewoda Śląski.

Art. 36. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego awansują według uznania władzy, która bierze pod uwagę uzdolnienie, użyteczność i inne kwalifikacje służbowe, jako też opinie władz administracji ogólnej.

Awansować można tylko o jeden stopień.

Art. 37. Na starszych przodowników, przodowników i st. posterunkowych awansuje Wojewoda Śląski.

Na stopnie oficerskie awansuje Minister Spraw Wewnętrznych, przyczem awans na stopień inspektora wymaga uprzedniej zgody Prezesa Rady Ministrów.

Awanse oficerów do podinspektora włącznie oraz szeregowych Policji Województwa Śląskiego

mogą być uzależnione od warunków, które ustala Prezes Rady Ministrów.

Art. 38. Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego mianuje za zgodą Prezesa Rady Ministrów Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek, przedstawiony przez Wojewodę Śląskiego.

Art. 39. Nie mogą być awansowani oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego:

a) będący w stanie nieczynnym;

b) przeciwko którym wdrożono postępowanie karne albo dyscyplinarne, lub którzy zostali zawieszani w czynnościach służbowych — aż do czasu zakończenia tego postępowania lub zniesienia zawieszenia;

c) w czasie, którego nie zalicza się do służby czynnej.

Art. 40. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego mogą być awansowani po przesłużeniu co najmniej określonego poniżej czasu w danym stopniu:

w stopniu posterunkowego	1 roku
„ „ st. posterunkowego	2 lat
„ „ przodownika	2 „
„ „ st. przodownika	2 „
„ „ aspiranta	2 „
„ „ podkomisarza	3 „
„ „ komisarza	3 „
od nadkomisarza do inspektora włącznie	4 „

w każdym stopniu.

Art. 41. Minister Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do oficerów, a Wojewoda Śląski w odniesieniu do szeregowych Policji Województwa Śląskiego, mogą w poszczególnych przypadkach skrócić terminy służby, określone w poprzednim artykule, nie więcej jednak, niż o połowę, o ile przemawiają za tem względy tego rodzaju, jak: posiadane studia, szczególne uzdolnienie, wybitne zasługi, wyniki w służbie bezpieczeństwa i t. p.

Art. 42. St. przodownicy Policji Województwa Śląskiego, nieposiadający warunków, wymienionych w art. 5 p. 2, wymaganych od kandydatów na oficerów Policji Województwa Śląskiego, mogą wyjątkowo być awansowani na aspirantów, jeżeli odznaczili się wybitnymi zdolnościami, położyli w służbie bezpieczeństwa niepospolite zasługi i przesłużyli w Policji Województwa Śląskiego co najmniej lat siedem, z czego w stopniu st. przodownika co najmniej lat dwa.

Przy awansach na wyższe stopnie oficerskie st. przodownicy, którzy awansowali na aspirantów, awansują według ogólnych zasad.

Art. 43. W razie braku wolnych etatów aspirantów st. przodownik, odpowiadający warunkom, wymaganych przez rozporządzenie niniejsze, może być awansowany na aspiranta z uposażeniem st. przodownika, a kandydat na oficera Policji Województwa Śląskiego — mianowany aspirantem z uposażeniem st. przodownika. Po otworzeniu się wolne-

go miejsca w etacie aspirantów, tacy aspiranci otrzymują od dnia pierwszego najbliższego miesiąca w porządku starszeństwa — uposażenie aspiranta.

Ogólna liczba aspirantów z uposażeniem starszego przodownika w korpusie Policji Województwa Śląskiego nie może przekraczać 50% etatu aspirantów.

Art. 44. Szczególne przepisy, dotyczące sposobu awansowania, jakie wyda dla Policji Państwowej Minister Spraw Wewnętrznych, będą miały również zastosowanie do Policji Województwa Śląskiego.

Art. 45. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego, należący do rezerwy Wojska Polskiego, mogą być powoływani do ćwiczeń wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 46. Przepisy o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej mają również zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego.

Art. 47. Oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być przyznana bezprocentowa zaliczka.

Art. 48. Uposażenie oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego ulega zajęciu sądowemu według przepisów kodeksu postępowania cywilnego; może również ulec zajęciu administracyjnemu z ograniczeniami analogicznymi do określonych w kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 49. Ustępowanie pod jakimkolwiek tytułem prawa do pobierania uposażenia jest wzbronione. Wszelka umowa przeciwna temu jest nieważna.

Art. 50. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego mają prawo do uposażenia emerytalnego, a wdowy i sieroty po nich do zaopatrzenia wdowiego i sierociego na zasadach, które normują przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym mające zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej, przyczem z chwilą przyjęcia do służby w Policji Województwa Śląskiego (art. 9) są uważani za mianowanych na stałe.

Art. 51. Oficerowi i szeregowemu Policji Województwa Śląskiego po ukończeniu pięciu lat faktycznej służby czynnej, następne lata czynnej służby liczą się do wymiaru emerytury w stosunku dwańście miesięcy służby efektywnej za szesnaście miesięcy. Przepis ten stosuje się również do oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego, będących w służbie czynnej Policji Województwa Śląskiego w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, jednak tylko za lata służby policyjnej, poczynając od dnia 1 listopada 1918 r.

Art. 52. Prawo oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego i ich rodzin do odszkodowania w niektórych przypadkach wyjątkowych normuje ustawa z dnia 30 marca 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 18).

Art. 53. Oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego przysługują te same prawa pierwszeństwa do otrzymania odpowiadających ich kwalifikacjom innych stanowisk w cywilnej służbie państwowej, tudzież samorządowej, lub zakładach i instytucjach subwencjonowanych przez Państwo lub Województwo Śląskie, które przysługują oficerom lub też zawodowym podoficerom Wojsk Polskich.

Przepisy, jakie wyda w tej sprawie Rada Ministrów odnośnie do Policji Państwowej, będą miały zastosowanie do Policji Województwa Śląskiego.

Rozdział IV.

Zmiany w stosunku służbowym.

Art. 54. Przeniesienie służbowe oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego do innej miejscowości albo na inne stanowisko służbowe może nastąpić z urzędu w interesie służby, albo na własną prośbę.

Oficerów Policji Województwa Śląskiego przenosi Minister Spraw Wewnętrznych, szeregowych Wojewoda Śląski lub z jego upoważnienia Główny Komendant Policji Województwa Śląskiego.

Art. 55. W razie potrzeby czasowego użycia oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego do służby poza rejonem jego stałego przydziału właściwy przełożony policyjny zarządza odkomenderowanie względnie delegację służbową do miejsca przeznaczenia.

Szczególne przepisy w tym zakresie wyda Wojewoda Śląski.

Art. 56. O ile Wojewoda Śląski upoważni Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego do przeniesień, wówczas Główny Komendant Policji Województwa Śląskiego winien przed przeniesieniem szeregowych Policji Województwa Śląskiego, którzy zajmują stanowiska komendantów posterunków lub innych równorzędnych jednostek policyjnych, zasięgnąć opinii starosty, właściwego ze względu na ostatni i projektowany przydział.

W razie rozbieżnego stanowiska władzy administracyjnej i przełożonego policyjnego decyduje o przeniesieniu Wojewoda Śląski.

Art. 57. Oficer i szeregowy Policji Województwa Śląskiego po trzech latach służby w Policji Województwa Śląskiego zostaje ustalony z mocy samego prawa.

W przypadkach wyjątkowych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do oficerów, a Wojewodzie Śląskiemu w odniesieniu do szeregowych Policji Województwa Śląskiego, przysługuje prawo ustalenia w służbie przed upływem czasu

określonego w ustępie poprzednim. Ustalenie może nastąpić również jednocześnie z mianowaniem.

Stosunek służbowy oficera i szeregowego nie ustalonego w służbie może być w każdej chwili rozwiązany, gdy władza powołana do mianowania uzna, że nie nadaje się do służby w Policji Województwa Śląskiego.

Przy rozwiązywaniu stosunku służbowego w trybie ustępu poprzedniego, oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego w razie nienaganego zachowania się otrzymują, o ile nie nabyli praw emerytalnych, odprawę w wysokości: za służbę do jednego roku — jednomiesięcznego uposażenia, za służbę od jednego roku do lat dwóch — dwumiesięcznego i za służbę ponad dwa lata — trzymiesięcznego.

Art. 58. Jeżeli wskutek zmian organizacyjnych w korpusie Policji Województwa Śląskiego powstanie czasowo brak odpowiedniego stanowiska tego samego stopnia dla oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego, ustalonego w służbie, albo gdy zajdą okoliczności, nie pozwalające ze względu na dobro służby na dalsze zajmowanie przez takiego oficera lub szeregowego stanowiska tego samego stopnia w korpusie Policji Województwa Śląskiego — zostaje on przeniesiony w stan nieczynny.

Art. 59. Oficerów Policji Województwa Śląskiego przenosi w stan nieczynny Minister Spraw Wewnętrznych za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 60. Szeregowych Policji Województwa Śląskiego przenosi w stan nieczynny Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 61. Przez cały czas pozostawania w stanie nieczynnym oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego pobierają pełne uposażenie służbowe.

Czas spędzony w stanie nieczynnym zalicza się tylko do wymiaru emerytury.

Art. 62. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego przeniesiony w stan nieczynny może być w każdej chwili powołany zpowrotem do służby czynnej, jeżeli jednak powołanie takie nie nastąpi w ciągu pół roku od dnia przeniesienia w stan nieczynny, lub też o ile w tym samym czasie nie nastąpi przeniesienie do innego działu zarządu państwowego (art. 63), należy rozwiązać z nim stosunek służbowy z zastosowaniem postanowień przepisów emerytalnych.

Art. 63. Do innego działu zarządu państwowego oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego może być przeniesiony tylko za jego zgodą.

Minister Spraw Wewnętrznych może ze względu na dobro służby przenieść oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego do służby, podlegającej innym przepisom w podległym sobie dziale zarządu państwowego, bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia — jeżeli stosunek służbowy, unormowany innymi przepisami, ma charakter publiczno-prawny.

Art. 64. Oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego, wybranego do ciała ustawodawczego, zwalnia się na czas trwania mandatu od sprawowania funkcji, z jednoczesnym wstrzymaniem mu za cały ten czas uposażenia służbowego.

Po wygaśnięciu mandatu oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego powraca do służby w Policji Województwa Śląskiego w tym samym stopniu.

Czas sprawowania mandatu do ciała ustawodawczego zalicza się całkowicie do czasu służby.

Działalność oficera i szeregowego Policji Województwa Śląskiego w czasie wykonywania mandatu poselskiego, będąca w związku z wykonywaniem obowiązków poselskich, nie może być podstawą do dochodzeń służbowych przeciwko niemu.

Art. 65. Stosunek służbowy oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego można rozwiązać poza przypadkami, przewidzianymi w tytule II oraz w art. 16, 57 i 62 rozporządzenia niniejszego, także na własną prośbę zainteresowanego.

Art. 66. Prośbę o rozwiązanie stosunku służbowego składa się na piśmie w drodze służbowej; oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego w stanie nieczynnym składają ją temu przełożonemu, któremu podlegali przed przeniesieniem w stan nieczynny.

Decyzja w sprawach rozwiązania stosunku służbowego na własną prośbę oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego należy do władzy powołanej do mianowania.

Art. 67. Władza, wymieniona w ust. 2 poprzedniego artykułu, może prośbę o rozwiązanie stosunku służbowego uwzględnić od razu, odroczyć rozwiązanie stosunku służbowego do określonego terminu lub też, jeśli dla ważnych przyczyn oznaczenie terminu nie może nastąpić niezwłocznie, odroczyć decyzję co do terminu rozwiązania stosunku służbowego do czasu późniejszego, nie dłużej jednak, niż na trzy miesiące.

Termin, wyznaczony do rozwiązania stosunku służbowego w odniesieniu do oficerów, nie może przekraczać jednego roku, licząc od dnia wniesienia prośby, zaś w odniesieniu do szeregowych Policji Województwa Śląskiego — sześciu miesięcy. Termin ten u szeregowych Policji Województwa Śląskiego może być wyznaczony niezależnie od wymagania dotrzymania zobowiązania się do czteroletniej służby w Policji Województwa Śląskiego w myśl art. 8.

Odpowiedź na prośbę o rozwiązanie stosunku służbowego winna być zakomunikowana proszącemu bez nieuzasadnionej zwłoki, a w każdym razie nie później, jak w ciągu czterech tygodni od dnia jej złożenia bezpośrednio przełożonemu.

Art. 68. Przez wystąpienie ze służby na własną prośbę (art. 65) oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego i jego rodzina tracą wszelkie prawa, wynikające ze stosunku służbowego.

W razie ponownego wstąpienia do służby w Policji Województwa Śląskiego przywrócenie praw, nabytych poprzednią służbą, może nastąpić za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 69. Mianowanie oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego będzie uznane za nieważne, jeżeli nastąpiło na podstawie dokumentów fałszywych lub nieważnych, albo wyjdą na jaw okoliczności, niedopuszczające mianowania w myśl obowiązujących przepisów.

Orzeczenie o unieważnieniu nominacji wyda władza, powołana do mianowania.

Rozdział V.

Współdziałanie Policji Województwa Śląskiego w sprawach obrony Państwa.

Art. 70. Przepisy o współdziałaniu Policji Państwowej w sprawach obrony Państwa mają zastosowanie również do Policji Województwa Śląskiego.

TYTUŁ II.

Odpowiedzialność oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego.

Rozdział I.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

Art. 71. Oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego, którzy naruszają swe obowiązki w służbie lub poza służbą przez czyn, zaniechanie lub zaniedbanie, pociąga się, niezależnie od ewentualnej sądowej odpowiedzialności karnej lub cywilnej, do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Art. 72. W drodze dyscyplinarnej nakłada się następujące kary dyscyplinarne:

A. na szeregowych:

- 1) nagana,
- 2) areszt od jednego do siedmiu dni,
- 3) degradacja o jeden stopień,
- 4) zwolnienie ze służby,
- 5) wydalenie ze służby;

B. na oficerów:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) areszt domowy lub na odwachu od jednego do czternastu dni,
- 4) zwolnienie ze służby,
- 5) wydalenie ze służby.

Art. 73. Kara nagany i aresztu do trzech dni u oficerów oraz kara aresztu do siedmiu dni u szeregowych pociąga za sobą na przeciąg jednego roku od orzeczenia kary:

A. w stosunku do oficerów:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność mianowania członkami i zastępcami członków komisji dyscyplinarnych,
- 3) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych;

B. w stosunku do szeregowych:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

Kara aresztu od czterech do czternastu dni u oficerów pociąga za sobą na przeciąg dwóch lat od orzeczenia kary:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność mianowania członkami i zastępcami członków komisji dyscyplinarnych,
- 3) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

Kara degradacji u szeregowych pociąga za sobą na przeciąg trzech lat od orzeczenia kary:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

Zwolnienie ze służby w Policji Województwa Śląskiego nie pociąga za sobą utraty praw, nabytych służbą, jednak przy wydaniu orzeczenia dyscyplinarnego zaopatrzenie emerytalne ma być zmniejszone. Zmniejszenie to może dochodzić do 50% normalnego zaopatrzenia.

Jeżeli zwolniony ze służby nie posiada prawa do zaopatrzenia emerytalnego, to otrzymuje odprawę według norm określonych w art. 57. Odprawa ta ma być również zmniejszona do 50% normalnego wymiaru.

Wydalenie ze służby w Policji Województwa Śląskiego pociąga za sobą utratę wszystkich praw, wynikłych ze stosunku służbowego, w tej liczbie prawa do zaopatrzenia emerytalnego; jednak w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza, orzekająca wydalenie, może przyznać członkom rodziny wydalonego stały zasiłek w wysokości ich zaopatrzenia wdowiego lub sierociego, albo mniejszy.

Kary nagany, odliczenia lat służby i obniżenia stopnia służbowego, nakładane na urzędników (art. 106) w myśl postanowień art. 77 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, pociągają za sobą w stosunku do urzędników — niemożność awansowania, oraz niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych na okres: przy karze nagany przez jeden rok, przy odliczeniu lat służby i obniżeniu stopnia służbowego na okres czasu, równający się ilości odliczonych lat, bądź na jaki zawieszono możliwość awansu z powodu obniżenia stopnia służbowego.

Art. 74. Karę wydalenia lub zwolnienia ze służby odnośnie do oficerów Policji Województwa Śląskiego orzeka Minister Spraw Wewnętrznych.

Karę wydalenia i zwolnienia ze służby oraz degradacji odnośnie do szeregowych Policji Województwa Śląskiego orzeka Wojewoda Śląski.

Zastosowanie wymienionych w ustępach poprzednich kar musi poprzedzać wysłuchanie opinii komisji dyscyplinarnych, ustanowionych: dla oficerów Policji Województwa Śląskiego — przy Wojewodzie Śląskim, dla szeregowych Policji Województwa Śląskiego — przy Głównym Komendancie Policji Województwa Śląskiego.

Art. 75. Oficer lub szeregowy, skazany prawomocnym wyrokiem sądu karnego, podlega wydaleniu ze służby bez wdrożenia postępowania dyscyplinarnego i bez wysłuchania opinii komisji dyscyplinarnych, jeżeli skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego.

Art. 76. Minister Spraw Wewnętrznych posiada pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego.

Wojewoda Śląski posiada pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego z wyjątkiem kary zwolnienia i wydalenia ze służby oficerów Policji Województwa Śląskiego.

Art. 77. Kary dyscyplinarne: upomnienia, nagany i aresztu orzekają przełożeni w stopniach oficerów Policji Województwa Śląskiego, odpowiedzialni za dyscyplinę w powierzonych im jednostkach.

Kary te mogą być nakładane także i bez wysłuchania opinii komisji dyscyplinarnych.

Szczegółowe przepisy o uprawnieniach przełożonych policyjnych wyda Wojewoda Śląski.

Art. 78. Od orzeczenia dyscyplinarnego nie ma odwołania.

Art. 79. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego, zakończonego orzeczeniem, możliwe jest, gdy wyjdą najaw nowe fakty lub środki dowodowe, nieznanne w poprzednim postępowaniu, które mogą spowodować zmianę orzeczenia.

O dopuszczeniu wznowienia decyduje władza, która nałożyła karę.

W przypadku zniesienia orzeczenia dyscyplinarnego na podstawie wznowionego postępowania dyscyplinarnego, skutki nowego orzeczenia dyscyplinarnego liczą się od dnia wydania zniesionego orzeczenia dyscyplinarnego.

Art. 80. W przypadku, gdy po przeprowadzeniu wznowionego postępowania w sprawie, w której zapadło orzeczenie zwolnienia lub wydalenia ze służby, zostanie wydane orzeczenie uniewinniające, lub nakładające karę łagodniejszą, niż kara poprzednia, następuje rehabilitacja z pełną restytucją, lub rehabilitacja z częściową restytucją.

Rehabilitacja z pełną restytucją powoduje przywrócenie wszystkich praw, utraconych wskutek orzeczenia o zwolnieniu lub wydaleniu ze służby od dnia wydania tego orzeczenia.

Rehabilitacja z częściową restytucją powoduje zmianę podstawy rozwiązania stosunku służbowego w tym kierunku, że rozwiązanie tego stosunku, które liczyć należy od dnia zniesienia zwolnienia

lub wydalenia ze służby, następuje albo w drodze przeniesienia w stan spoczynku, przy zastosowaniu przepisów emerytalnych, albo z przyznaniem odprawy według norm, ustalonych w ustępie ostatnim art. 57 rozporządzenia niniejszego.

O rehabilitacji, tak z pełną, jak i częściową restytucją, decyduje w stosunku do oficerów Policji Województwa Śląskiego Minister Spraw Wewnętrznych, a w stosunku do szeregowych — Wojewoda Śląski.

Art. 81. Komisja Dyscyplinarna dla oficerów Policji Województwa Śląskiego w stopniu od aspiranta do nadkomisarza składa się: z dwóch oficerów w stopniu nie niższym od podinspektora, z których starszy stopniem, albo latami służby, jeżeli są w tym samym stopniu, spełnia funkcje przewodniczącego, i z urzędnika Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, jako członków, oraz z dwóch oficerów Policji Województwa Śląskiego w tym samym stopniu co obwiniony, jako asesorów z prawem głosu.

Członków Komisji oraz potrzebną ilość zastępców mianuje na okres roczny Minister Spraw Wewnętrznych, asesorów zaś powołuje Wojewoda Śląski dla każdej sprawy oddzielnie.

Skład Komisji Dyscyplinarnej oraz asesorów dla inspektora lub podinspektorów Policji Województwa Śląskiego ustala w razie potrzeby Minister Spraw Wewnętrznych.

Komisja Dyscyplinarna dla szeregowych Policji Województwa Śląskiego składa się z dwóch oficerów Policji Województwa Śląskiego w stopniu nie niższym od komisarza, z których starszy stopniem, albo latami służby, jeżeli są w tym samym stopniu, spełnia funkcje przewodniczącego, i z urzędnika Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, jako członków, oraz z dwóch szeregowych Policji Województwa Śląskiego w tym samym stopniu co obwiniony, jako asesorów z prawem głosu.

Członków Komisji Dyscyplinarnej dla szeregowych Policji Województwa Śląskiego oraz potrzebną ilość zastępców mianuje na okres roczny Wojewoda Śląski.

Asesorów do Komisji Dyscyplinarnej dla szeregowych Policji Województwa Śląskiego mianuje dla każdej sprawy oddzielnie Główny Komendant Policji Województwa Śląskiego.

Jeżeli obwinieni w jednej sprawie, podlegającej rozpatrzeniu przez komisję dyscyplinarną, są w różnych stopniach służbowych, wówczas na asesorów powołuje się oficerów lub szeregowych w stopniach, równych najstarszemu stopniem obwinionemu, jeżeli zaś w jednej sprawie obwinieni są oficerowie Policji wraz z urzędnikami, lub też szeregowi Policji wraz z urzędnikami, należy powołać na asesorów oficerów lub szeregowych Policji w stopniach, równych najstarszemu obwinionemu.

Art. 82. Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego należy do kompetencji przełożonych policyjnych i następuje bądź z ich własnej inicjatywy, bądź na żądanie rządowych władz administracji ogólnej lub sądowych, względnie prokuratorskich.

W razie dopuszczenia się przez oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego uchy-

bienia w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw, prokurator i sędzia śledczy może zwrócić mu na to uwagę, oraz na skutki uchybienia, a w miarę okoliczności zawiadomić właściwego przełożonego policyjnego, który na żądanie obowiązany jest spowodować wdrożenie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 83. Prawo zawieszania oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego w czynnościach służbowych przysługuje Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Wojewodzie Śląskiemu i przełożonym policyjnym w stopniu oficerów.

Zawieszenie, zarządzone przez oficerów, podlega zatwierdzeniu przez Wojewodę Śląskiego.

Naczelnicy powiatowych władz administracji ogólnej mają prawo w wyjątkowych przypadkach zawieszać w czynnościach służbowych oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego. pełniących służbę w podległych im okręgach administracyjnych.

Zawieszenie oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego przez władze, wymienione w ustępie poprzednim, może nastąpić tylko w przypadkach nagłych, w razie uzasadnionych danych, że dalsze pełnienie przez niego obowiązków służbowych może być szkodliwe dla służby.

Naczelnik powiatowej władzy administracji ogólnej może zarządzić zawieszenie bezpośrednio, jeżeli jednak przełożony danego oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego znajduje się na miejscu, zawieszenie powinno nastąpić za jego pośrednictwem, przyczem polecenie zawieszania winno być niezwłocznie wykonane.

O dokonaniem zawieszaniu naczelnik powiatowej władzy administracji ogólnej zawiadamia niezwłocznie właściwego przełożonego policyjnego zawieszzonego oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego, który obowiązany jest niezwłocznie spowodować wdrożenie przeciwko zawieszonemu postępowania dyscyplinarnego.

O utrzymaniu zawieszania w czasie postępowania dyscyplinarnego lub uchyleniu zawieszania, zarządzonego przez naczelnika powiatowej władzy administracji ogólnej, decyduje Wojewoda Śląski.

Oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego, zawieszonym w czynnościach służbowych, może być na czas trwania zawieszania ograniczone uposażenie do połowy. Decyzja pod tym względem należy w stosunku do wszystkich oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego do Wojewody Śląskiego.

Jeżeli w wyniku postępowania dyscyplinarnego oficer Policji Województwa Śląskiego ukarany został zwolnieniem lub wydaleniem ze służby, a szeregowy Policji Województwa Śląskiego degradacją, zwolnieniem lub wydaleniem ze służby, to czas zawieszania w służbie nie zalicza się do służby czynnej, a zatrzymana w tym czasie część uposażenia wypłacie (zwrotowi) nie podlega.

W przypadku umorzenia postępowania dyscyplinarnego, uniewinnienia obwinionego, lub nałożenia niższego wymiaru kary, niż wymienione w ustę-

pie poprzednim, czas zawieszania liczy się do służby czynnej, a część uposażenia, wstrzymana na czas zawieszania, powinna być wypłacona.

Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się również do urzędników i niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych.

Art. 84. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wprowadzające szczegółowe przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej i postępowaniu dyscyplinarnem dla Policji Państwowej, będzie miało zastosowanie także do Policji Województwa Śląskiego.

Rozdział II.

Odpowiedzialność karna.

Art. 85. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, winny umyślnego niewykonania polecenia służbowego właściwej władzy administracji ogólnej albo właściwej władzy sądowej lub prokuratorskiej, podlega karze aresztu do 6 miesięcy.

Art. 86. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który samowolnie celem uchylenia się od służby oddali się czasowo ze swego oddziału, opuści czasowo swe stanowisko służbowe, przekroczy udzielony mu urlop lub nie stawia się do pełnienia włożonego nań obowiązku, podlega karze aresztu do 6 miesięcy.

Jeżeli samowolne oddalenie się z oddziału, opuszczenie stanowiska służbowego lub przekroczenie urlopu nastąpiło w zamiarze trwałego uchylenia się od obowiązku służby, winny podlega karze więzienia do roku.

Art. 87. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który w czasie pełnienia czynności służbowych, połączonych z niebezpieczeństwem dla niego, z tchórzostwa nie spełni powierzonego mu zadania służbowego albo opuści lub pozostawi współdziałających z nim lub osoby trzecie w niebezpieczeństwie, podlega karze więzienia do lat 2.

Art. 88. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który przez odezwanie lub zachowanie się znieważa (obraża) przełożonego lub starszego stopniem, podlega karze aresztu do 6 miesięcy.

Jeżeli oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego czynnie targnie się na przełożonego lub starszego stopniem, podlega karze więzienia do lat 2.

Jeżeli znieważa przełożonego lub starszego stopniem nastąpiła w czasie, gdy oni pełnili służbę, lub z powodu wykonywania przez nich obowiązków służbowych, winny podlega w przypadku przewidzianym w ust. 1 — karze aresztu do roku, w przypadku zaś przewidzianym w ust. 2 — karze więzienia do lat 3.

Pod temi samymi warunkami tym samym karom podlega oficer lub szeregowy Policji Wojewo-

wództwa Śląskiego, winny zniewagi lub czynnego targnięcia się na kierownika władzy administracji ogólnej albo sędziego lub prokuratora, w okręgu którego pełni służbę, lub który w rejonie oficera czy szeregowego Policji Województwa Śląskiego spełnia czynności urzędowe.

Wzajemność zniewagi nie może skutkować zwolnienia od kary.

Art. 89. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który rozkazowi wydanemu przez przełożonego policyjnego jest nieposłuszny przez samowolne niewykonanie, przekroczenie lub zmianę rozkazu, podlega karze aresztu do 6 miesięcy.

Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który takiemu rozkazowi wyraźnie odmówi postuszeństwa lub wyrazi swe nieposłuszeństwo słowami, gestami lub innymi działaniami, również oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który mimo powtórzenia rozkazu trwa w nieposłuszeństwie, podlega karze aresztu do roku.

Jeżeli jeden z czynów, wskazanych powyżej, spełniono wobec zebranych szeregowych Policji Województwa Śląskiego lub odmówiono rozkazowi stawiania pod broń albo pod bronią, winny podlega karze więzienia do lat 3.

Art. 90. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, winny świadomego działania w kierunku spowodowania zbiorowego wystąpienia oficerów czy szeregowych Policji Województwa Śląskiego w sprawach związanych ze służbą, czy to przez urządzenie zebrania, czy zbieranie podpisów w celu wspólnego przedstawienia lub zażalenia, czy przez szerzenie wśród oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego niezadowolonia ze służby i jej warunków, podlega karze aresztu do roku.

Uczestnicy takiego zebrania, zażalenia lub przedstawienia podlegają karze aresztu do 6 miesięcy.

Art. 91. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego, winni skupiania się i wspólnej odmowy posłuszeństwa przełożonemu, oporu lub targnięcia się na przełożonego, podlegają karze więzienia do lat 5.

Przywódcy i podżegacze zbiegowiska, tudzież uczestnicy zbiegowiska, którzy dopuszczają się czynnego gwałtu na przełożonych, podlegają karze więzienia do lat 10.

Art. 92. Oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, który groźbą niekorzystnych następstw służbowych usiłuje powstrzymać podwładnego od wniesienia lub popierania zażalenia, albo udaremnia lub usiłuje udaremnić zażalenie, wniesione doń przepisowo, a które jest on obowiązany dalej przedłożyć lub zbadać, podlega karze aresztu do roku.

Art. 93. Udział w przestępstwach przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem osób, nie będących oficerami lub szeregowymi Policji Województwa

Śląskiego, jest karany w wymiarze, wynoszącym do połowy wymiaru najwyższego, przewidzianego za odnośne przestępstwa.

Art. 94. Postanowienia art. 85 — 93 rozporządzenia niniejszego stosuje się, o ile czyn przestępny nie podpada pod postanowienia art. 286—291 kodeksu karnego.

Art. 95. Przestępstwa, określone w art. 85 — 90 i 92, ścigane są tylko na wniosek Wojewody Śląskiego, powzięty z własnej inicjatywy lub na polecenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda Śląski nie postawi wniosku o ukaranie przez sąd, jeżeli uważa, że ukaranie dyscyplinarne ze względu na szczególne okoliczności przypadku jest wystarczające.

W przypadkach przestępstw, przewidzianych w art. 85 i 83 ust. 4 rozporządzenia niniejszego, wniosek może złożyć także prezes sądu apelacyjnego i prokurator apelacyjny w zależności od tego, czyje polecenie nie zostało wykonane, lub której władzy jest podporządkowany sędzia lub prokurator. Do wniosku tego stosuje się przepisy, dotyczące wniosku Wojewody Śląskiego.

Art. 96. Art. 88 ust. 4 i odnoszących się do niego postanowień art. 95 ust. 3 nie stosuje się do oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego w chwili popełnienia przestępstwa będących na etacie Głównej Komendy Policji Województwa Śląskiego, lub do niej przykomenderowanych.

Za czyny, określone w art. 88 ust. 4, oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego wymienionej kategorii odpowiadają według postanowień ogólnych ustaw karnych.

Jeżeli jednak oficer lub szeregowy Policji Województwa Śląskiego, należący do wymienionej kategorii, został odkomenderowany do służby w jednostce wykonawczej Policji Województwa Śląskiego, to za czyny, przewidziane w art. 88 ust. 4, popełnione w czasie odkomenderowania, odpowiada na równi z oficerami lub też szeregowymi Policji Województwa Śląskiego tej jednostki.

Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego, będący na etacie specjalnych oddziałów, utworzonych przy Głównym Komendancie Policji Województwa Śląskiego, a przeznaczonych także do czynności dochodzenia i ścigania przestępstw, lub do takich oddziałów przykomenderowani, odpowiadają w trybie, przewidzianym w art. 95 ust. 3, za zniewagę sędziego lub prokuratora, albo za czynne targnięcie się na nich (art. 88), jeżeli taki czyn przestępny został dokonany w czasie pełnienia wymienionych czynności, lub z związku z pełnieniem tych czynności.

Art. 97. Wniosek pisemny o ukaranie należy złożyć prokuratorowi właściwemu lub najbliższemu, który skieruje go do prokuratora właściwego.

Ściganie jest wykluczone, jeżeli Wojewoda Śląski lub uprawniona władza (art. 95) nie złożyli wniosku w ciągu trzech miesięcy. Termin ten liczy się od

dnia, w którym osoba, uprawniona do wniosku, otrzymała wiadomość o czynie i osobie sprawcy.

Postępowanie sądowe obejmuje wszystkich, którzy mieli w czynie udział, niemniej popleczników popierających przestępcę i ukrywaczy, choćby wniesiono o ukaranie tylko jednej z powyższych osób.

Cofnięcie wniosku nie jest dopuszczalne.

Prokurator działa na podstawie wniosku z urzędu, jako oskarżyciel publiczny.

Art. 98. Brak wniosku, wymienionego w artykułach poprzednich, nie stoi na przeszkodzie zaarrestowaniu zapobiegawczemu (tymczasowemu przytrzymaniu) sprawcy, jak niemniej przeprowadzeniu dochodzeń.

O wydaniu sędziowskiego nakazu zaarrestowania należy jednak zawiadomić bezzwłocznie osobę, uprawnioną do złożenia wniosku, przytaczając okoliczności faktyczne przestępstwa, o ile są wiadome. Nakaz należy uchylić, jeżeli w ciągu dni czterestu od doręczenia tego zawiadomienia nie oznajmiono sądowi, że wniosek złożono lub że zostanie złożony.

Zaarrestowanego należy wypuścić na wolność, jeżeli prokurator o to wniesie, albo jeżeli w ciągu dwóch miesięcy po wykonaniu zaarrestowania nie złoży sądowi (sędziemu śledczemu) właściwego wniosku prokuratorskiego, dołączając wniosek osoby uprawnionej (art. 95).

Art. 99. Jeżeli czyn oficera lub szeregowego Policji Województwa Śląskiego ma cechy przestępstwa, ulegającego ukaraniu na wniosek według niniejszego rozporządzenia, oraz cechy przestępstwa, ulegającego ukaraniu według innych ustaw karnych, wówczas mimo to ściganie może nastąpić tylko w razie złożenia wniosku w myśl art. 95 rozporządzenia niniejszego; ograniczenia tego nie stosuje się jednak względem czynów, zagrożonych w innych ustawach karnych karą cięższą, albo ściganych z oskarżenia prywatnego.

Art. 100. Przepisy, wydane przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych co do miejsca i sposobu wykonania kar pozbawienia wolności na oficerach i szeregowych Policji Państwowej, będą miały zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego.

Art. 101. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem (art. 85 — 93) należą do właściwości sądów okręgowych.

W sprawach przeciwko oficerom i szeregowym Policji Województwa Śląskiego o przestępstwa, popełnione w związku z pełnieniem służby:

1) delegatowi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wojewody Śląskiego oraz Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego należy zezwolić w każdym stadium sprawy na przeglądanie jej aktów w sądzie lub u prokuratora, o ile to nie tamuje biegu postępowania; delegatem Głównego Komendanta Policji Województwa Śląskiego może być tylko oficer Policji Województwa Śląskiego;

2) przed ukończeniem dochodzenia lub śledztwa należy zażądać opinii władzy, czy, o ile i w czym, uwzględniając warunki służby, czyn obwinionego naruszył obowiązujące przepisy; opinię wydadzą władze administracji ogólnej oraz przełożeni policyjni; opinię tę należy na rozprawie głównej odczytać; w razie potrzeby usznego jej uzupełnienia należy przesłuchać biegłego z pośród osób, wskazanych przez władzę, która wydała opinię.

Art. 102. Do oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego stosuje się przepisy, odnoszące się do Policji Państwowej w zakresie odpowiedzialności karnej przed sądami wojskowymi.

TYTUŁ III.

Urzędnicy i niżsi funkcjonariusze do czynności pomocniczych.

Art. 103. Osobną kategorię w Policji Województwa Śląskiego tworzą:

- a) urzędnicy kancelaryjni,
- b) niżsi funkcjonariusze do czynności pomocniczych.

Wymienieni w p. a) i b) pełnią czynności, nie wymagające uprawnień policyjno-wykonawczych, i takich uprawnień nie posiadają.

Art. 104. Do urzędników kancelaryjnych i niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych stosuje się ogólne przepisy, regulujące stosunki służbowe w państwowej służbie cywilnej, odpowiedzialność karną oraz obowiązki w zakresie służby wojskowej w czasie pokoju i wojny ze zmianami, przewidzianymi rozporządzeniem niniejszem.

Art. 105. Pod względem służbowym i osobowym podlegają urzędnicy i niżsi funkcjonariusze do czynności pomocniczych właściwym przełożonym policyjnym, przyczem do niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych i do urzędników kancelaryjnych od XII do X stopnia włącznie stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego o mianowaniu, awansowaniu, przenoszeniu i rozwiązaniu stosunku służbowego, dotyczące szeregowych Policji Województwa Śląskiego, a do pozostałych urzędników kancelaryjnych — takie same przepisy, dotyczące oficerów Policji Województwa Śląskiego.

Art. 106. Przepisy, regulujące tryb postępowania dyscyplinarnego, dotyczące oficerów i szeregowych Policji Województwa Śląskiego, stosuje się również i do urzędników kancelaryjnych oraz funkcjonariuszów niższych do czynności pomocniczych z tem, że asesory w komisjach dyscyplinarnych, rozpatrujących ich sprawy, będą powoływani z ich grona.

Komisjami dyscyplinarnymi, właściwymi dla spraw tych urzędników i funkcjonariuszów są: dla urzędników kancelaryjnych od XII do X stopnia włącznie i niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych — Komisje Dyscyplinarne dla szere-

gowych Policji Województwa Śląskiego, dla pozostałych urzędników kancelaryjnych (od IX stopnia wzwyż) — Komisja Dyscyplinarna dla oficerów Policji Województwa Śląskiego.

Art. 107. Postanowienia art. 5 ust. 1 rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do tych oficerów Policji Województwa Śląskiego, którzy przed dniem jego wejścia w życie zostali przyjęci do Policji Województwa Śląskiego.

Art. 108. Szeregowi Policji Województwa Śląskiego, przyjęci na służbę przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, jeżeli nie przeszli w Policji Województwa Śląskiego czterech lat, winni złożyć zobowiązanie, przewidziane w art. 8 niniejszego rozporządzenia, przyczem okres ich służby dotychczasowej w Policji Województwa Śląskiego winien być zaliczony do przewidzianego tym artykułem czasu służby.

Art. 109. Oficerowie i szeregowi Policji Województwa Śląskiego, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego otrzymali nominacje na stałe na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, uważani będą za ustalonych w służbie w rozumieniu art. 57 rozporządzenia niniejszego, niezależnie od czasu służby w Policji Województwa Śląskiego.

Art. 110. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i właściwym ministrom.

Art. 111. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w piętnaście dni po ogłoszeniu.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne, normujące sprawy, które są przedmiotem postanowień niniejszego rozporządzenia. Do czasu wydania rozporządzeń i instrukcji, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, obowiązują rozporządzenia i instrukcje wydane na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

663.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie funkcjonarjuszów państwowych.

Funkcjonarjuszami państwowymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są: urzędnicy, profesorowie i pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, nauczyciele szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa, funkcjonarjusze Straży Więziennej oraz niżsi funkcjonarjusze państwowi.

Uposażenie wojska, sędziów i prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej oraz pracowników przedsiębiorstw i monopolów państwowych normują osobne przepisy.

Art. 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	3.000
II	2.000
III	1.500
IV	1.000
V	700
VI	450
VII	335
VIII	260
IX	210
X	160
XI	130
XII	100

Art. 3. Rada Ministrów ustali zasady zaseregowania osób, wymienionych w art. 1 ust. 2, do